

Най-сетѣ Севтесѣ билъ принуденъ да отстъпи на по-силния противникъ и да потърси помощъ, за която прибѣгналъ къмъ Антигона, който тогава водилъ война съ Лизимаха.

Монети отъ Севтесѣ III.

За значителното могъщество на Севтесѣ III. може да се сѣди не само отъ свѣдѣнията на Диодора, който два пѣти го споменува изрично като *тракийски царь*, както е казано по-горѣ, но и отъ факта, че този царь ковалъ монети съ името си.

Отъ Севтесѣ III. сѣ извѣстни досега само бронзсви монети, въ които се повтаря слѣдния типъ:

1. *Лицето*. Брадата глава, овѣнчана съ диядема, на десно. Образътъ е окръженъ съ зръчестъ кръгъ.

Опакото. Конникъ въ галопъ ѣзди на десно. Надъ конника се чете надписъ ΣΕΥΘΟΥ, който означава името на царя въ род. пад.: Σεβθου. Подъ коня се виждатъ двѣ клончета.

Монетата е бронзова, диям. 21 милим. — Глед. таблица II. бр. 5., който прѣдставя екземплара на Нар. Музей въ София.

2. *Лицето*. Сѣщи типъ, вмѣсто диядема главата е овѣнчана съ лавровъ вѣнецъ.

Опакото. Сѣщи типъ както на прѣдния екземпляръ; конятъ е въ ходъ. Надъ конника сѣщиятъ надписъ: ΣΕΥΘΟΥ. Подъ корема на коня се вижда осмолжеста звѣздица съ точка въ срѣдата, прѣдъ коня вѣнецъ. Подъ конника се чете полуизтритъ надписъ: ΦΙΛΙΠΠΟΥ, отъ който може да се заключи, че тая монета, изпърво на Филипъ II., била прѣкована въ монета на Севтесѣ III.

Монетата е бронзова, диям. 24 милим.

Глед. таблица II. бр. 6., който изобразява екземплара на Нар. Музей въ София.³⁾

Колкото се отнася до лицето на тѣзи монети, Cary, Histoire des rois de Thrace⁴⁾ стр. 29. счита главата за лика на Севтесѣ III; ката-

³⁾ Отъ монетитѣ на Севтесѣ III. притежава Нар. Музей въ София 14 екземплара, отъ които екземплярътъ съ надписъ βασιλέως Σεβθου билъ намѣренъ въ Т.-Пазарджишко, единъ въ Чирпанско, 4 Старо-Загорско, а останалитѣ изъ разни мѣста въ Южна-България, гдѣто били намѣрени и монетитѣ отъ Севтесѣ IV., описани по-долу. Отъ мѣстонахождението може поне косвено да се заключи, че Севтесѣ III. и IV. владѣли нѣкога и сегашната Южна-България, називаема и до днесъ Тракия. — *Който събира и намира старитѣ монети, трябва всекога да забѣлзва или съобщава точно мѣстонахождението имъ, защото отъ такива данни може да се установи, кои мѣста били заселени въ ония врѣмена, на които принадлежатъ монетитѣ, прѣзъ кои пѣтица минавала търговията; отъ мѣстонахождението на извѣстни монети може да се докаже положението на нѣкои древни градове, кой и въ кое врѣме владѣлъ въ една страна; отъ мѣстонахождението на монетитѣ може да се заключи за монетарницата или мѣстото, гдѣ били ковани сѣщитѣ монети; най-нагледно доказателство за това прѣдставятъ описанитѣ по-горѣ монети съ знакъ на града Клисела, на които мѣстонахождението значително улеснило рѣшеннето на въпроса, гдѣ били ковани тѣзи монети. Ако се намѣрятъ монети заедно съ други старини безъ надписи, то споредъ надписи на монетитѣ или споредъ тѣхнитѣ типове може да се опрѣдѣли поне приблизително, къмъ кой вѣкъ могатъ да се отнесатъ и самитѣ старини. Отъ тѣзи нѣколко бѣлѣжки се вижда, каква важна роль играятъ монетитѣ въ археологическитѣ находки. Ср. Сбм. I. *Илиевъ А.*, Българска нумизматика, стр. 97—98.*

⁴⁾ Cary, Histoire des rois de Thrace стр. 38—29. начева нумизматиката на тракийскитѣ царѣ съ монетитѣ на Севтесѣ III., като казва: „Ние нѣмаме монети отъ напрѣжнитѣ